

Sygn. akt IV CNP 54/15

POSTANOWIENIE

Dnia 23 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie skargi pozwanego
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego nakazu zapłaty
Sądu Okręgowego w O.
z dnia 23 września 2009 r., sygn. akt I Nc [...]
w sprawie z powództwa [...] Bank [...] Spółki Akcyjnej w W. następcy prawnego [X]
BANK [...] Spółki Akcyjnej w G. przeciwko K. S.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 23 marca 2016 r.,

**odrzuca skargę i zasądza od pozwanego na rzecz powódki
kwotę 3600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem zwrotu
kosztów postępowania wszczętego wniesieniem skargi.**

UZASADNIENIE

Wniesiona przez K. S. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem nakazu zapłaty Sądu Okręgowego w O. z dnia 23 września 2009 r. pozbawiona jest niektórych spośród niezbędnych elementów tej skargi wymienionych w art. 424⁵ § 1 k.p.c. Skarżący nie wskazał przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne, a czego wymaga art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c.

Za spełnienie tego wymogu nie można uznać powołania się na podstawy skargi i ich uzasadnienie, ponieważ wymagania skargi wskazane w art. 424⁵ § 1 pkt 2 i 3 k.p.c. są niezależne od siebie i spełniają jako istotne elementy skargi, różne

funkcje i cele (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dni: 28 lutego 2006 r., I CNP 12/06 i I CNP 13/06; z dnia 2 marca 2006 r., IV CNP 16/06; z dnia 25 lipca 2006 r., I CNP 41/06 oraz z dnia 20 lipca 2005 r., IV CNP 1/05, niepubl.).

Ponadto nie została spełniona tożsama przesłanka wynikająca z art. 424⁵ § 1 pkt 5 oraz z art. 424¹ § 2 in fine k.p.c., ponieważ skarżący ograniczył się na s. 5-6 skargi do stwierdzenia, że brak jest możliwości złożenia skargi o wznowienie postępowania z uwagi na upływ trzymiesięcznego terminu do jej złożenia, spowodowany błędną oceną sytuacji prawnej. Takie sformułowanie nie jest równoznaczne ze spełnieniem wymogu przewidzianego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. oraz w art. 424¹ § 2 in fine k.p.c. (por. postanowienie SN z dnia 17 sierpnia 2005 r., I CNP 5/05, OSNC 2006 r., nr 1, poz. 17). Jego spełnienie polega na zawarciu w skardze wyodrębnionej jurydycznie argumentacji dowodzącej w sposób wyczerpujący i niebudzący wątpliwości, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe z przyczyn niezależnych od strony skarżącej (por. postanowienie SN z dnia 19 stycznia 2006 r., II CNP 2/06, OSNC 2006 r., nr 6, poz. 112; postanowienie SN z dnia 27 stycznia 2006 r., III CNP 23/05, OSNC 2006 r., nr 7-8, poz. 140).

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji, na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.

O kosztach postępowania wszczętego wniesieniem skargi orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i art. 99 k.p.c. oraz na podstawie § 6 pkt 7 i § 12 ust. 5 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. (Dz.U. 2013, poz. 490) w zw. z § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2015, poz. 1804).

jw

[l.n]